

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **KeMiChem CZ, spol. s r.o.,** se sídlem Jelení 2123/10, Říčany, zast. JUDr. Evou Lindauerovou Duchoňovou, LL.M., advokátkou, se sídlem Jaurisova 514/6, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2010, č. j. 9 Ca 81/2008 - 111,

takto:

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2010, č. j. 9 Ca 81/2008 - 111, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalovaný rozhodnutím ze dne 31. 1. 2008, č. j. 550/2008-17220, podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítl odvolání žalobce a potvrdil jím napadené rozhodnutí Státní rostlinolékařské správy, sekce přípravků na ochranu rostlin, ze dne 27. 11. 2007, č. j. SRS 015606/2007 (dále též „rozhodnutí prvního stupně").

Uvedeným rozhodnutím prvního stupně byla žalobci uložena pokuta ve výši 100 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení, neboť naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 78 odst. 7 písm. a) zákona č. 326/2004 Sb., o rostlinolékařské péči, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rostlinolékařské péči"). Žalobce „*dne 28. 3. 2007 uvedl na trh v České republice přípravek na ochranu rostlin ... KeMiChem-Tribenuron 75 WG, šarže 04-06/208, který není registrován, ačkoli registraci podle § 31 odst. 1 zákona podléhá, tím, že prodal a fakticky předal přípravek ... v celkovém množství 4,2 kg ...*". Správní orgán prvního stupně v odůvodnění tohoto rozhodnutí uvedl, že z externího podnětu zjistil, že

ve skladu třetí osoby (Roštěnice, a.s.) se má nacházet přípravek KeMiChem-Tribenuron 75 WG, vzhledem k jehož vlastnostem je zřejmé, že není registrován a povolen k uvádění na trh. Z důvodu nezbytnosti okamžitého zásahu nebylo možno postupovat za účelem prošetření důvodnosti podnětu podle zákona č. 552/1991 Sb., o státní kontrole, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní kontrole"). Hrozilo totiž nebezpečí úplného spotřebování přípravku, který se nacházel u spotřebitele Roštěnice, a.s., takže by byl ztracen možný důkaz. Proto správní orgán postupoval podle § 138 správního řádu a dne 19. 4. 2007 pod č. j. SRS 005269/2007, vydal usnesení o zajištění důkazu. Na základě toho byl zajištěn důkaz tím, že správní orgán provedl u společnosti Roštěnice, a. s. odběr vzorku předmětného přípravku. O této skutečnosti vyhotovil protokol ze dne 19. 4. 2007, č. 2/2007 PK. Správní orgán prvního stupně uvedl, že z protokolu o zajištění důkazu a dodacích listů č. 5/07 E a 6/07 E je zřejmé, že žalobce uvedl na trh předmětný přípravek. Jak přitom vyplývá z výsledků laboratorního rozboru ze dne 5. 6. a postregistrační kontroly ze dne 6. 6. 2007, přípravek uvedený na trh žalobcem pod názvem KeMiChem-Tribenuron 75 Wg, č. šarže 04-06/208, se svými vlastnostmi liší od přípravku registrovaného a povoleného. Nešlo o souběžný přípravek ve smyslu § 53 zákona o rostlinolékařské péči, který by nepodléhal registraci. Na základě toho správní orgán prvního stupně uzavřel, že žalobce uvedl v množství 4,2 kg na trh přípravek, který nebyl řádně registrován. Tím naplnil skutkovou podstatu správního deliktu podle § 78 odst. 7 písm. a) zákona o rostlinolékařské péči. K námitce žalobce, že nebyl proveden důkaz výsledkem analýzy přípravku, který žalobce dodal na základě výzvy ze dne 12. 6. 2007, správní orgán prvního stupně uvedl, že dodání dalšího vzorku téhož přípravku nemůže zpochybnit odpovědnost za protiprávní jednání a „*nemůže mít žádný vliv na průběh a výsledek tohoto řízení ... a z uvedeného důvodu správní orgán nevyhověl požadavkům účastníka řízení zahrnout výsledky jím dodaného balení v jeho prospěch. ... jako důkaz nemůže sloužit pro objektivitu rozhodování vzorek dodaný ani účastníkem řízení.*" K výši pokuty správní orgán prvního stupně doplnil, že přihlédl k závažnosti, způsobu, době trvání a následku protiprávního jednání. Dále správní orgán prvního stupně uvedl, že „*byl brán zřetel na skutečnost, že účastník řízení není výrobcem přípravku ..., je jedním ze subjektů v rámci obchodní sítě a nemá možnost s výjimkou laboratorního rozboru zjistit složení přípravku ... Tato skutečnost byla hodnocena ve prospěch ... Jako přitěžující okolnost však byla posouzena skutečnost, že účastník řízení byl ... tím subjektem, který přípravek na trh jako první ... uvedl a umožnil tak jeho další distribuci.*". Z uvedených důvodů správní orgán prvního stupně žalobci uložil pokutu za spáchaný správní delikt.

Žalovaný v odůvodnění rozhodnutí o odvolání k námitkám žalobce uvedl, že z charakteru případu bylo vyloučeno, aby bylo postupováno podle zákona o státní kontrole. Stejně tak nebylo možno postupovat podle § 74 odst. 3 zákona o rostlinolékařské péči, neboť se nejednalo o úkony v rámci rostlinolékařského dozoru. Podle žalovaného bylo doloženo nebezpečí nemožnosti pozdějšího získání vzorku předmětného přípravku, a proto bylo třeba postupovat podle § 138 správního řádu. V daném případě nešlo o kontrolu, nýbrž o zajištění důkazu, kde se tudíž uplatňují jiné procesní postupy. Žalovaný připustil, že protokol o zajištění důkazu měl vady, ty však byly opraveny postupem podle § 18 správního řádu. Navíc, žalobcovo odvolání proti usnesení o zajištění důkazu bylo jako nedůvodné zamítnuto rozhodnutím žalovaného ze dne 25. 6. 2007, č. j. 23065/2007-17220. Podle žalovaného postačí pro jednoznačnou identifikaci přípravku uvedení jeho názvu, čísla šarže, místa a doby odebrání, což protokol o zajištění důkazu ze dne 19. 4. 2007, č. j. 2/2007 PK, splňuje. Další údaje nebyly potřebné, neboť bylo vyloučeno, aby došlo

k záměně přípravku. „*Námitka ..., že nebyl použit jako důkaz přímo odvolatelem... dodaný vzorek přípravku ..., který měl ... svědčit v jeho prospěch, je zjevným pochybením odvolatele, neboť právní úprava odpovědnosti ... je koncipována v rovině objektivní ... K odlišné právní kvalifikaci nemohlo tedy přispět dodání vzorku přípravku samotným účastníkem řízení ... Výsledek rozboru tohoto vzorku však byl využit při právním posuzování správního deliktu podle ... 78 odst. 12 ..., kdy ... zvažovala pro stanovení výše ukládané pokuty závažnost, způsob, dobu trvání a následek protiprávního jednání. ... požadovala vzorek přípravku pro účely rozhodování o uložení mimořádného rostlinolékařského opatření podle § 76 ... S ohledem na výsledek tohoto rozboru nebylo k rozhodnutí o uložení mimořádného rostlinolékařského opatření ... přistoupeno, neboť ... nebylo shledáno, že by dodaný vzorek vykazoval rozdílné parametry než ty, na jejichž základě došlo k povolení souběžného dovozu ... Na rozhodování o správním deliktu nemohl mít však výsledek laboratorního rozboru vzorku přípravku dodaného ... účastníkem ... žádný vliv.*“. S ohledem na tyto skutečnosti žalovaný odvolání zamítl a napadené rozhodnutí prvního stupně potvrdil.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 28. 4. 2010, č. j. 9 Ca 81/2008 - 111, žalobu proti rozhodnutí žalovaného zamítl. V odůvodnění tohoto rozsudku soud uvedl, že spor mezi žalobcem a žalovaným vyvstal ohledně zjištění a posouzení, zda žalobcem dovezený přípravek vykazuje tytéž vlastnosti jako přípravek souběžný, či nikoliv. Zjištění, zda jde o souběžný přípravek, nebo nikoli, bylo učiněno na základě odběru vzorku přípravku, což zachycuje usnesení a protokol o zajištění důkazu ze dne 19. 4. 2007. Podle soudu je zřejmé, že správní orgán prvního stupně provedl úkon podle § 138 správního řádu, tedy zajistil důkaz. Ačkoliv protokol o zajištění důkazu vykazuje vady a formulační nepřesnosti, došlo k zajištění důkazu. Nešlo proto o postup podle zákona o státní kontrole. Správnost tohoto procesního postupu přitom vyslovil žalovaný v odůvodnění rozhodnutí o zamítnutí odvolání proti usnesení o zajištění důkazu. Usnesení o zajištění důkazu bylo podle soudu řádně odůvodněno a byly v něm uvedeny všechny rozhodné skutečnosti. Soud dále uvedl, že „*žalobce byl seznámen s výsledkem analýzy vzorku, který dodal na pracoviště dne 22. 6. 2007.*“ Správní orgány vysvětlily, proč žalobce vyzvaly, aby dodal vzorek přípravku, přičemž se vypořádaly s výsledky rozboru tohoto přípravku. Soud zdůraznil, že „*správní orgány se důkazně přípravkem dodaným žalobcem zabývaly a důkazně jej vyhodnotily tak, že k předmětnému vzorku přihlédly z hlediska závažnosti jednání*“. Podle soudu nejsou dány pochybnosti o tom, jaký vzorek byl při zajištění důkazu dne 19. 4. 2007 odebrán. Soud neshledal výši uložené pokuty za nepřiměřenou, takže nepřistoupil k využití navrhovaného moderačního práva a celkově uzavřel, že správní řízení nevykazuje vady, pro které by bylo třeba rozhodnutí žalovaného zrušit. Správní orgány nepochybily při skutkovém a právním posouzení věci. Proto soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Ve včas podané kasační stížnosti žalobce (dále též „stěžovatel“) uvedl velmi obsáhlé námitky, v nichž polemizoval se závěry správních orgánů obou stupňů a posléze i soudu. Přitom obsah těchto námitek byl totožný s námitkami, které stěžovatel uplatňoval v průběhu řízení před správními orgány a soudem. Podle stěžovatele soud nesprávně zhodnotil předmět sporu. Jím nebyly okolnosti ohledně naplnění skutkové podstaty správního deliktu, nýbrž procesní postup v rámci správního řízení. Stěžovatel zopakoval své přesvědčení, že v dané věci mělo být postupováno podle zákona o státní kontrole, když byl kontrolovaným subjektem. Byla mu upřena možnost uplatňovat svá procesní práva. Stěžovatel rovněž poukázal na pochybení při zajištění vzorku přípravku a zmínil možné machinace při pozdější manipulaci s ním. Odůvodnění usnesení o zajištění důkazu je podle

stěžovatele nedostatečné a nepodložené. Dále stěžovatel poukázal, že na svou obranu požadoval zahrnutí výsledků analýzy z jím dodaného vzorku, který po něm správní orgány požadovaly, čemuž však nebylo vyhověno a tato skutečnost nebyla správně odůvodněna správními orgány a posléze i soudem. S ohledem na tyto skutečnosti stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2010, č. j. 9 Ca 81/2008 - 111, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadený rozsudek v souladu s § 109 odst. 2 a 3 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s."), podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež byly stěžovatelem v kasační stížnosti uplatněny. Neshledal přitom vady, k nimž by podle § 109 odst. 3 s. ř. s. musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost je důvodná.

Stěžovatel namítá nesprávné vymezení předmětu řízení, resp. sporných skutečností, nesprávný závěr soudu ohledně režimu státní kontroly a dále nesprávný závěr ohledně neprovedení důkazu vzorku předloženým stěžovatelem. První dva okruhy namítaných nesprávností neshledává Nejvyšší správní soud důvodnými.

Podle Nejvyššího správního soudu je z odůvodnění napadeného rozsudku zřejmé, že předmětem řízení nebylo toliko posouzení, zda byl uveden na trh přípravek, který je či není souběžný, nýbrž se městský soud zabýval i dalšími žalobními námitkami, jimiž stěžovatel vyjádřil nespokojenost s průběhem řízení před správními orgány a s jimi učiněnými závěry. Soud správně posoudil věc z hlediska žalobních námitek, s nimiž se vypořádal a žádnou z nich neopomněl.

Nejvyšší správní soud se shoduje se závěry Městského soudu v Praze, ale i správních orgánů, ohledně hodnocení průběhu řízení, resp. režimu odběru vzorku. Z okolností daného případu je zřejmé, že šlo o postup podle § 138 správního řádu, tedy o zajištění důkazu, a to ještě před zahájením správního řízení. Nešlo proto o režim státní kontroly. Prvek neodkladnosti nejenže byl správními orgány řádně v odůvodnění uveden (riziko spotřebování přípravku), ale také vychází z podstaty a účelu § 138 správního řádu. Je třeba pamatovat na skutečnost, že institut zajištění důkazu je uplatňován proto, aby bylo možno zajistit důkazní materiál, což v dané věci bylo splněno. Pokud stěžovatel uvádí, že důvody jsou nepodložené, jeho hodnocení vychází patrně z pozdějších zjištění a skutečností, nicméně nebylo vyvráceno, že ke dni 19. 4. 2007 riziko spotřebování přípravku ve skladu Roštěnice, a. s. existovalo.

Stěžovatel je nadále přesvědčen o tom, že mělo být postupováno podle zákona o státní kontrole, přičemž v jeho argumentaci jsou patrné logické rozpory. Pokud by stěžovatel skutečně byl kontrolovaným subjektem v režimu zákona o státní kontrole, čemuž obsah protokolu o zajištění důkazu ze dne 19. 4. 2007 zcela neodpovídá (srov. užitou formulaci „*kontrolovaná osoba - držitel povolení o dovozu souběžného přípravku*" a „*kontrolovaná osoba, u níž byl zajištěn důkaz (vlastník přípravku*"), potom měla být kontrola správně provedena v jeho závodech (areálu). Oproti tomu z usnesení o zajištění důkazu, jakož i z protokolu o zajištění důkazu ze dne 19. 4. 2007 je zřejmé, že se stěžovatele

zajištění důkazu v podstatě týkalo „pouze“ v tom, že byl zajištěn vzorek přípravku, který měl uvést na trh. Nejvyšší správní soud se neztotožňuje se závěry stěžovatele, že odběr vzorku přípravku mohl být proveden pouze v režimu zákona o státní kontrole a že byl kontrolovaným subjektem. Pracovníci správního orgánu nevstoupili do žádného areálu, který by patřil stěžovateli a ani zajištěný vzorek přípravku nebyl ve vlastnictví stěžovatele. Správní orgány přitom nepochybily, když o zajištění důkazu dodatečně informovaly stěžovatele, jako dodavatele zajištěného přípravku. Ostatně tomu plně odpovídá i dikce § 138 správního řádu, neboť je zřejmé, že hrozilo nebezpečí z prodlení, jak vyplývá z odůvodnění usnesení o zajištění důkazu ze dne 19. 4. 2007. Jen na okraj Nejvyšší správní soud dodává, že proti uvedenému usnesení podal stěžovatel odvolání, které však bylo žalovaným samostatným rozhodnutím zamítnuto. Nejvyšší správní soud se plně ztotožňuje se závěry správních orgánů obou stupňů a soudu v tom, že nešlo o postup v režimu zákona o státní kontrole a odkazuje tak na detailní odůvodnění Městského soudu v Praze a správních orgánů.

Jestliže stěžovatel namítá možné machinace se vzorkem přípravku po jeho odběru, jedná se o ryze spekulativní a ničím nepodložené závěry. Pokud by měl být stěžovatel osobně přítomen odběru vzorku, aby nedošlo k jeho záměně, se stejnou logikou by měl stěžovatel správně požadovat, aby byl přítomen i jeho převozu a dále veškeré manipulaci se vzorkem přípravku. Takový požadavek by sám o sobě a bez dalšího byl značně absurdní. Bylo by možné stěžovatelovy požadavky do jisté míry chápat, pokud by vznesl námitku podjatosti vůči těm úředním osobám, které se vzorkem mohly manipulovat, což se však nestalo. Uvedená stížnostní námitka tedy není důvodná.

Nejvyšší správní soud však shledal důvodnou stížnostní námitku, podle níž se soud a správní orgány nesprávně vypořádaly s jeho požadavkem na zahrnutí důkazu, který spočíval v osobně dodaném vzorku přípravku ze dne 22. 6. 2007, do podkladů správního řízení.

Jak vyplývá z přípisu ze dne 12. 6. 2007, č. j. SRS 008045/2007, bylo stěžovateli uloženo dodat „*vzorky neporušených balení předmětného přípravku odpovídající šarži č. 04-06/208 a dalším šaržím, které ... uvedli na trh ...*“. Uvedený požadavek byl sice vznesen před zahájením řízení z moci úřední, jehož předmětem bylo objasnění spáchání správního deliktu podle § 78 odst. 7 písm. a) zákona o rostlinolékařské péči, z toho však nelze dovozovat, že takto dodaný vzorek je pro účely sankčního řízení absolutně nepoužitelný. Jak vyplývá z obsahu správního spisu, stěžovatel uložený požadavek dne 22. 6. 2007 splnil. Dne 19. 10. 2007 stěžovatel požádal, aby byl výsledek laboratorního rozboru jím dodaného přípravku zahrnut mezi podklady sankčního správního řízení. Podle Nejvyššího správního soudu se jedná o zcela legitimní požadavek, dokonce o právo účastníka řízení navrhovat důkazy a doplňovat podklady pro vydání rozhodnutí. Na tento požadavek reagoval správní orgán přípisem ze dne 2. 11. 2007, č. j. SRS 014502/2007, tak, že „*správní orgán presumuje, že ... je známo, že je zákonnou povinností správního orgánu, konkr. v rozhodnutí o uložení pokuty podle § 78 ..., se kvalifikovaně argumentačně vypořádat také s výsledkem rozboru vzorku dodaného dne 22. 6. 2007 ... osobně jednatelem. Správní orgán ... netvrdil, že se tak nestane, tedy že se ... k této skutečnosti nevyjádří.*“. Podle Nejvyššího správního soudu vzniklo tímto přípisem stěžovateli oprávněné očekávání, že výsledek analýzy jím dodaného vzorku bude jedním z podkladů pro vydání rozhodnutí, že s tímto podkladem bude

seznámen a že se s ním vypořádá správní orgán v odůvodnění jeho rozhodnutí. Tomuto očekávání však správní orgány nedostály.

Jak vyplývá z obsahu spisu, ale i odůvodnění rozhodnutí prvního stupně i žalovaného, mezi podklady pro vydání rozhodnutí nebyly vůbec zahrnuty výsledky analýzy vzorku ze dne 22. 6. 2007. Je ovšem zřejmé, že tyto výsledky byly správním orgánům známy a že z nich vycházely. Jak jinak si lze učinit závěr o tom, že nebyly shledány důvody k uložení mimořádného rostlinolékařského opatření, než tak, že výsledky rozboru byly správním orgánům známy. O tom svědčí také fakt, že správní orgány argumentovaly výsledky tohoto laboratorního rozboru z hlediska výše sankce. Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že je naprosto nepřijatelné nejprve po stěžovateli požadovat dodání vzorků, následně mu přislíbit, že se s nimi správní orgán vypořádá, aby mu následně bylo sděleno, že k nim správní orgán v sankčním řízení pro možnou neobjektivitu nepřihlédl, přičemž z nich přesto vycházel při odůvodnění výše uložené pokuty. Není přitom správný závěr Městského soudu v Praze, že s výsledky rozboru tohoto přípravku byl stěžovatel seznámen. Z výčtu podkladů pro vydání rozhodnutí prvního stupně je totiž zřejmé, že analýza přípravku dodaného dne 22. 6. 2007 mezi ně zařazena nebyla. Ostatně ani ve výzvě ze dne 12. 11. 2007, č. j. SRS 014768/2007, ohledně seznámení se s podklady, v níž jsou podklady uvedeny, není o výsledku laboratorní analýzy přípravku dodaného dne 22. 6. 2007 žádná zmínka. Jen na okraj Nejvyšší správní soud dodává, že pokud podle správního orgánu nemůže být vzorek dodaný přímo účastníkem řízení objektivní, je otázkou, proč tedy po stěžovateli správní orgán jeho předložení vůbec požadoval. Nelze přitom přijmout možnou odpověď, že pro účely sankčního řízení je to vyloučeno, kdežto pro jiné řízení již lze se vzorkem přípravku dodaným přímo určitým subjektem dále pracovat.

Dále v této souvislosti není zcela zřejmý závěr správního orgánu prvního stupně, který nejprve uvedl, že výsledky analýzy vzorku dodaného dne 22. 6. 2007 nemůže hodnotit, přičemž s nimi přesto dále pracuje, aby následně z hlediska výše pokuty uzavřel, že výsledky této analýzy dokládají, že nebyly velké rozdíly mezi vzorkem přípravku dodaným stěžovatelem a referenčním přípravkem (srov. „*nebylo shledáno, že by dodaný vzorek vykazoval rozdílné parametry než ty, na jejichž základě došlo k povolení souběžného dovozu*“). Pak bylo třeba se vypořádat s tím, že jeden vzorek šarže č. 04-06/208 se lišil od přípravku referenčního zásadně (tj. vzorek odebraný dne 19. 4. 2007) a jiný pouze v některých detailech (vzorek dodaný dne 22. 6. 2007). Důležité ovšem je, že stěžovateli bylo upřeno procesní právo seznámit se s veškerými podklady pro vydání rozhodnutí a zaujmout k nim své stanovisko, jak stanoví § 36 správního řádu.

Lze tedy shrnout, že v uvedeném směru došlo k podstatnému porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Proto bylo namístě žalobou napadené rozhodnutí pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. zrušit, což však Městský soud v Praze neučinil.

Nejvyšší správní soud uvádí, že nešlo o jediné pochybení, které shledal. Oznámení o zahájení řízení z moci úřední postrádá vymezení (popis) skutku. Místo toho je v něm obsažena pouze právní kvalifikace, což je v rozporu s § 46 odst. 1 správního řádu. Z pozdějších vyjádření stěžovatele ovšem vyplývá, že mu bylo zřejmé, pro jaký skutek je s ním správní řízení zahajováno. To však, ve spojení s dalšími pochybeními, vede Nejvyšší

správní soud k závěru o nutnosti zrušení rozsudku soudu prvního stupně a následně i rozhodnutí žalovaného. Dalším pochybením je nejednoznačné vymezení hledisek pro uložení výše sankce. Z odůvodnění rozhodnutí prvního stupně je zřejmé, že za polehčující okolnost bylo vzato, že stěžovatel není výrobcem, nýbrž dodavatelem přípravku a tudíž nemá mnoho možností jak ověřit jeho složení. Současně však správní orgán tutéž skutečnost hodnotí jako okolnost přitěžující tak, že stěžovatel uvedl přípravek na trh a učinil tak jako první. Podle Nejvyššího správního soudu si obě okolnosti protiřečí. Navíc nelze přehlédnout, že samotným znakem skutkové podstaty správního deliktu podle § 78 odst. 7 písm. a) zákona o rostlinolékařské péči je uvedení na trh. Stěžovateli tak byla tatáž skutečnost přičtena k tíži dvakrát. Jednou jako znak zákonné skutkové podstaty (uvedl na trh) a dále jako přitěžující okolnost. To je však nepřípustné a takové hodnocení je nezákonné.

Nejvyšší správní soud celkově uzavírá, že shledal v hodnocení a postupu soudu a správních orgánů vady, pro které je třeba rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 28. 4. 2010, č. j. 9 Ca 81/2008 - 111, zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení s tím, že je třeba, aby se věc dostala do fáze řízení před správními orgány a mohly tak být napraveny shora uvedené a shledané nedostatky.

S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto podle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. napadený rozsudek Městského soudu v Praze zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V něm je tento soud podle § 110 odst. 3 s. ř. s. vázán výše vysloveným právním názorem.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodne podle § 110 odst. 2 věty první s. ř. s. Městský soud v Praze v novém rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2011

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu